

Theo dấu chân Bác – Dám nghĩ dám làm

HAI BÀN TAY

Năm 1911, năm ấy Bác còn trẻ lắm mới khoảng 21 tuổi. Một hôm anh Ba – tên của Bác hồi ấy, cùng một người bạn đi dạo khắp thành phố Sài Gòn, rồi bỗng đột nhiên anh Ba hỏi người bạn cùng đi:

– Anh Lê, anh có yêu nước không ?

Người bạn đột nhiên đáp:

– Tất nhiên là có chứ!

Anh Ba hỏi tiếp:

– Anh có thể giữ bí mật không?

Người bạn đáp:

– Có

Anh Ba nói tiếp:

– Tôi muốn đi ra nước ngoài, xem nước Pháp và các nước khác. Sau khi xem xét họ làm như thế nào, Tôi sẽ trở về giúp đồng bào chúng ta. Nhưng đi một mình, thật ra cũng có nhiều mạo hiểm, ví như đau ốm... Anh muốn đi với tôi không ?

Anh Lê đáp:

– Nhưng bạn ơi ! Chúng ta lấy đâu ra tiền mà đi ?

– Đây, tiền đây – anh Ba vừa nói vừa giơ hai bàn tay .Chúng ta sẽ làm việc, chúng ta sẽ làm bất cứ việc gì mà sống và để đi. Anh cùng đi với tôi chứ ?

Bị lôi cuốn vì lòng hăng hái của Bác, người bạn đồng ý. Nhưng sau khi suy nghĩ kỹ về cuộc đi có vẻ phiêu lưu, anh Lê không có đủ can đảm để giữ lời hứa. Còn Bác Hồ đã đi ra nước ngoài bằng chính đôi bàn tay của mình. Bác đã làm nhiều nghề khác nhau : Phụ bếp, bồi bàn, quét tuyết... và đi khắp năm châu, bốn biển để tìm con đường cứu dân, cứu nước khỏi ách đô hộ của thực dân phong kiến, giải phóng cho dân tộc.

Bài học:

Câu chuyện “Hai bàn tay” về Chủ tịch Hồ Chí Minh đã để lại trong em nhiều suy nghĩ sâu sắc về tinh thần **dám nghĩ, dám làm** và ý chí vượt khó trong cuộc sống. Khi còn rất trẻ, Bác đã nuôi trong mình một ước mơ lớn lao: ra nước ngoài tìm con đường cứu nước. Điều khiến em ấn tượng nhất chính là khi Bác gơ hai bàn tay và nói rằng đó chính là “tiền” để thực hiện ước mơ. Hành động giản dị ấy lại chứa đựng một ý nghĩa vô cùng to lớn.

Qua câu chuyện, em hiểu rằng muốn thực hiện được ước mơ, trước hết phải có suy nghĩ táo bạo và lòng quyết tâm. Bác không chỉ dừng lại ở việc suy nghĩ mà còn biến suy nghĩ thành hành động cụ thể. Dù biết phía trước là vô vàn khó khăn, nguy hiểm, Bác vẫn lựa chọn ra đi. Trong khi đó, người bạn của Bác dù có lòng yêu nước nhưng lại thiếu dũng khí để thực hiện. Điều này cho thấy không phải ai cũng đủ can đảm để biến ước mơ thành hiện thực.

Bài học lớn nhất mà em rút ra là: **không nên sợ khó khăn, thử thách**. Nếu cứ chần chừ, lo lắng thì chúng ta sẽ mãi đứng yên một chỗ. Bác Hồ đã bắt đầu từ hai bàn tay trắng, làm nhiều công việc vất vả như phụ bếp, bồi bàn, quét tuyết... nhưng nhờ sự kiên trì và quyết tâm, Bác đã đi khắp nơi để tìm ra con đường đúng đắn cho dân tộc. Điều đó khiến em nhận ra rằng thành công không đến từ điều kiện sẵn có mà đến từ ý chí và sự nỗ lực của mỗi người.

Trong cuộc sống học tập hằng ngày, đôi khi em vẫn còn ngại khó, ngại thử sức với những điều mới. Nhưng sau khi đọc câu chuyện này, em hiểu rằng mình cần mạnh dạn hơn, dám đặt mục tiêu và cố gắng thực hiện đến cùng. Dù là việc nhỏ như học một môn khó hay tham gia một hoạt động mới, em cũng nên tự tin và quyết tâm hơn.

Câu chuyện “Hai bàn tay” không chỉ kể về một quyết định quan trọng trong cuộc đời của Bác mà còn là bài học quý giá cho thế hệ trẻ hôm nay. Em tự nhắc nhở bản thân phải luôn cố gắng học tập, rèn luyện ý chí, dám nghĩ, dám làm để thực hiện ước mơ của mình và trở thành người có ích cho xã hội.

